

Nr 66.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående biträden åt ärkebiskopen; given Stockholms slott den 7 februari 1936.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Arthur Engberg.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 7 februari 1936.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, SKÖLD.

Departementschefen, statsrådet Engberg anför:

På förslag av Kungl. Maj:t (proposition nr 202/1933) medgav 1933 års riksdag (skrivelse nr 220), att för anställande för tiden intill utgången av budgetåret 1933/1934 av en sekreterare hos ärkebiskopen finge ur biskopslöneregleringsfonden utgå härför erforderliga medel.

I berörda proposition anförde jag bland annat följande:

Under senare år hade på grund av kända förhållanden ärkebiskopens arbetsbörda utöver de honom såsom stiftschef åliggande göromålen — ej minst på grund av de nyupptagna internationella förbindelserna — kommit att ökas på ett sätt, som ej kunnat förutses för blott några tiotal år sedan. Den i ärendet förebragta utredningen bestyrkte tillfullo nödvändigheten av att ärkebiskopen erhöle särskilt biträde för dessa

och andra göromål, vilka med tidens lopp kommit att i allt högre utsträckning läggas på innehavaren av ärkebiskopsstolen. Dessa göromål syntes nämligen varken kunna eller böra handhas av domkapitlets personal, vilken blott beräknats för de ordinarie stiftsgöromålen. Det borde alltså med styrka betonas, att det föreliggande förslaget toge sikte allenast på de ärkebiskopen i denna hans egenskap åvilande särskilda ämbetsförpliktelseerna och att följaktligen från övriga biskopars sida något motsvarande krav ej med fog kunde resas.

Såsom kammarkollegiet och statskontoret framhållit i ett uti ärendet avgivet utlåtande den 28 februari 1933, syntes det — med hänsyn till att här förevarande behov finge antagas vara av stadigvarande beskaffenhet — vara principiellt oriktigt att kräva, att ärkebiskopen skulle av sina löneinkomster, vilka icke blivit beräknade för en sådan utgift, bekosta ett dylikt biträde, vilket framförallt motiverats av den säregna beskaffenheten av de ärkebiskopen tillkommande ämbetsåliggandena. Förhållandena i detta hänseende syntes ej bliva förändrade, om och när den av riksdagen vid flera tillfällen begärda nya lönereglerna för biskoparna genomfördes. Det torde nämligen ej vara att förvänta, att vid genomförandet av en dylik lönereglning enligt moderna lönereglingsprinciper löneförmånerna för ärkebiskopen skulle komma att utmätas med hänsyn tagen till att ärkebiskopen för sitt ämbetes behöriga skötsel vore i behov av stadigvarande biträde.

För budgetåret 1934/1935 hemställde ärkebiskopen, att — i stället för medel till avlönande av en sekreterare — ett årligt anslag måtte ställas till hans förfogande till bestridande av kostnaderna, beräknade till nedan angivna belopp, för *dels* en språkkunnig stenograf med heltidstjänstgöring, 3,000 kronor, *dels* ett juridiskt bildat biträde för uppsättande av handlingar och utlåtanden m. m. — vilket biträde kunde behöva tagas i anspråk endast för ett begränsat antal ärenden — 1,500 kronor, *dels ock* ett prästerligt biträde av högre teologisk utbildning och med god förfarenhet i de viktigaste kulturspråken, som kunde biträda vid korrespondens med kyrkosamfund i utlandet, vid besök av främmande kyrkomän m. m., 2,500 kronor.

Sedan kammarkollegiet och statskontoret den 6 februari 1934 avgivit gemensamt utlåtande i ärendet, hemställde Kungl. Maj:t i proposition nr 133, 1934, att riksdagen måtte medgiva, att ur biskopslönereglingsfonden finge under budgetåret 1934/1935 enligt de närmare villkor, Kungl. Maj:t kunde finna skäl fastställa, utgå ett belopp av högst 7,000 kronor till anställande av biträden åt ärkebiskopen. I skrivelse nr 123/1934 anmälde riksdagen, att riksdagen bifallit propositionen.

Kungl. Maj:ts beslut i ärendet gavs den 11 maj 1934, därvid Kungl. Maj:t bland annat föreskrev, att ifrågavarande biträden skulle efter ärkebiskopens närmare anvisningar och direktiv gå honom till handa i fråga om ärenden, som sammanhängde med de ärkebiskopen i denna hans egenskap åvilande särskilda ämbetsförpliktelseerna.

För budgetåret 1935/1936 beviljade riksdagen enahanda anslag som för budgetåret 1934/1935 (riksdagens skrivelse nr 77/1935).

Hos Kungl. Maj:t har nu *ärkebiskopen* anmält, att han jämväl efter utgången av budgetåret 1935/1936 oundgängligen komme att behöva fortsatt hjälp av hos honom anställda biträden.

Över ärkebiskopens oförmälda framställning hava *kammarkollegiet* och *statskontoret* den 14 januari 1936 avgivit gemensamt utlåtande och därvid förklarat sig icke hava något att erinra mot att ur biskopslöneregleringsfonden finge under budgetåret 1936/1937 utgå ett belopp av högst 7,000 kronor till ifrågavarande ändamål.

Fortsatt anslag till biträden åt ärkebiskopen är erforderligt även för budgetåret 1936/1937.

Departementschefen.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att medgiva, att ur biskopslöneregleringsfonden må under budgetåret 1936/1937, i enlighet med de närmare villkor och bestämmelser, Kungl. Maj:t kan finna skäl fastställa, utgå ett belopp av högst 7,000 kronor till anställande av biträden åt ärkebiskopen.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Georg Z. Topelius.